

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptores del interior reben las obras del
: : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR
D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer de las Cabras, 13, 2^a (Buzó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO
Número corrent 15 cénts.
Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

TERCER FOLLETÍ • LO DINER • JOSEPH M.ª POUS

D. Anton Ferrer y Codina deixá sense resposta la cédula de citació que formularem en la **DECLARACIO INTERESSANT** del número passat. Vegis ara com per nostra part havem complert lo compromís d' honor contret devant del públich.

Pública Declaració

Lo qui suscriu la present, declara devant de tot lo mon literari teatral, que la obra *La Suripanta ó Ells y Ellas* estrenada la nit del 12 de Mars del present any en lo teatro Romea d' aquesta ciutat, no es tal original de D. Anton Ferrer y Codina com ha vingut fentse constar en los cartells, y fins, en l' exemplar imprés que s' ha comensat á publicar en forma de folletí.

Y com á legalisació clara y patent d' aquesta afirmació, exposa los següents resultats:

La Suripanta ó Ells y Ellas, deu sa originalitat á la producció francesa *Les Vacances du Mariage*, comedia-vaudeville, original dels senyors Albin Valabrègue y Maurice Hennequin, estrenada á París lo 12 de Febrer de 1887, en lo teatro Menus-Plaisirs. (Un de dits autors ho es de la célebre y coneguda producció *Durand y Durand*.)

Végingtse ara los punts de **CONTACTE** de la francesa *Les Vacances du Mariage*, ab la catalana *La Suripanta ó Ells y Ellas*.

Lloch de la acció: Durant los tres actes que tenen una y altra se desarrolla en un balneari. Lo primer y tercer al interior, lo segon al jardí de la entrada.

Personatjes: EDITH, de mot «Niágara» = LAURA, de mot «La Suripanta» (*Parreño*), distingida *cocotte* que va á cassa de gangas. — POULSOM = SR. LLOP (*Serraclara*), célebre titio de l' anterior, home de la por pera 'ls pretendents de sa parenta. — BALIGAN = D. AGAPITO (*Capdevila*), individu que se la campa molt bé, es riquíssim; en l' acció de l' obra

sempre treu del fanch al amich Jolimont.—PAUL JOLIMONT = SERAFÍ DE SANTCLIMENT (*Goula*), un marit que cada istiu fa campana dels debers matrimonials, anant á fer mal per fora.—LOUISE = ERNESTA (*Clemente*), dona del anterior.—M. LOBARDET = SRA. PEPA (*Munner*), la sogra y tía alhora del anterior.—PIVOTEAU = SR. ARCÍS (*Soler*), deliciós tipo que vol mudar d' habitació, queixantse de tot y molestant á tothom.—VAL PLUCHET = CINTET (*Fuentes*), un gomós.—MAGLOIRE = JOAN (*Pinós*), criat. Y alguns altres personatjes en l' una y l' altra.

Anima del argument: Sencillíssim y com se pot suposar ja, per las notas posadas al costat dels personatges, enterament igual. Paul = Serafi está en lo balneari fent la conquesta de Edith = Laura. Quan la cosa está á punt de carmetlo, se presenta 'l célebre home de la por, Poulson = Sr. Llop á imposarli 'l matrimoni. Per colmo de desgracias un metje de la capital se li ocorreix ordenar á la sogra-tía del marit las ayguas d' aquell establiment, y aquesta, está clar no anava pas á deixar á la filla tota sola, se l' endú, pensant que aixís podrà donar una sorpresa al seu marit. Aquest, es de suposar en quina situació se trova, tracta de fugir ab un carro pero tot se li enreda; per sort lo seu company Baligan = D. Agapito lo secunda perfectament fins á callar devant del compromís de passar per metje del establiment. La situació va posantse comprometedora, fins que, afortunadament, se descubreix lo verdader estat social de Edith (*Niágara*) = Laura (*La Suripanta*), y al célebre tío, un carácter tímit com es lo de Baligan = D. Agapito se li imposa y 'l fa fugir. Conseguintse que la tranquil·litat matrimonial no n' haigi perjudici ja que Louise = Ernesta no s' ha enterat de res.

Incidents: Coincideixen també á més dels enumerats, los següents, agafats al etzar: Lo d' haver viscut temporadas al Africa aquell célebre tío. — Lo que la sogra esperi que arriui al establiment un nevot que vol casarse. — La ocultació del divorci d' aquest nevot. — La nota de gastos pera la festa que tractaba d' organisar en Serafi. — La excursió projectada. — L' anàlisis de las ayguas. — L' ocultar en Serafi al seu amich de que sigués casat. — Lo pretendre alhora los dos amichs á la Suripanta. — Los ribets de filosófica que té aquesta. — La reclamació del mocador que fa aquell tipo que sempre 's va queixant. — L' explicar la Suripanta al seu tío, que al entrar ella al seu quarto va trovarhi al pretendent. — La petició de la má de la muller d' en Serafi feta á n' ell mateix per aquell gomós. — La preparació del carro per fugir. — La célebre escena del segon acte en que l' amich passa per metje, etc., etc..... Ab l' agravant de que aixís com en lo francés tot bé per son natural desarrollo, tranquil, natural y clar, en lo catalá s' hi veu l' emfarfech, la confusió, lo que tot sovint sembla inverossímil y que sols pot esser degut al desitj de que no surés la originalitat.

Lo diálech: Fins aquest en moltíssims punts ha quedat calcat del original francés. Agafemlo y aném traduhint al etzar tal com se presenti. Femne un ramellet.

Francés		Catalá	
TEXT ORIGINAL	TRADUCCIÓ	ESCOLTANT <i>LA SURIPANTA</i>	
Planas 9 y 10			
PIVOTEAU Monsieur, à Montélimar où j'habite, il y à l'hôtel de Russie et de Sicile, le premier de la ville	PIVOTEAU Senyor, á Montélimar, que 's ahont visch, hi ha l' hotel de Russia y Sicilia, lo primer de la població.	ARCIS	Per mitj duro á Granollers vaig estarhi com un rey.
MAGL. Montélimar est-ce une ville d'eau?	MAGL. Montélimar, que 's un balneari? (població de aygua).	JOAN	Pero, Granollers no es punt d' ayguas.
PIVOTEAU Quand il pleut seulement!	PIVOTEAU No més quan hi plou!	ARCIS	L' any passat hi va plourer molt.
(Fins aquí ja s' ha publicat imprés)			

Francès

Català

TEXT ORIGINAL

TRADUCCIÓ

ESCOLTANT LA SURIPANTA

Plana 20

PAUL Volez-vous me permettre de vous présenter M. Baligan de Dijon... (Côte-d'Or). Cour d'appel, évêché, faculté de sciences, de lettres et de droit, ancienne capitale de la Bourgogne.

PAUL Permetim que li presenti al senyor Baligan de Dijon... (Costa d'Or) alt conceller, gran dignatari, facultat en ciències, en lletres y en dret, antich rentista de Borgonya

SERAFI Tinch lo gust de presentarli á mon millor amich. Molt galán de las senyoras, pero que no hi ha que fiar gayre.
AGAPITO Senyora... No se 'l cregui
SERAFI ... Tot un navier y bolista

Plana 21

PAUL Nous allons tout á l'heure faire une excursion á Bois-Séjour!
EDITH (á Baligan). Vous acceptez?

PAUL Dintre poch rato anem á fer una excursió á Bois-Séjour!
EDITH (á Baligan). Vosté accepta?

LAURA Espero, amich, meu, que 'l senyor formarà part de la comitiva dels qu' anem á Mont-Lluis.

Plana 28

EDITH Quand je rentrerai dans ma chambre, je trouverai M. Jolimont!
POULSON Dans ta chambre, á onze heures du soir?
EDITH Je le priai de sortir!
PAUL Et je sortis.
EDITH Oui, mais, pas sans être vu.
PAUL Oh! par un garçon!
EDITH C'en est assez pour être la risée de tous les domestiques.
PAUL Je lui ai donné cinq louis.

EDITH Quan vaig entrar á dintre la meua habitació, vaig trovarhi á M. Jolimont!
POULSON Dintre la teua habitació y á las onze de la nit?
EDITH Vaig pregarli quesortís!
PAUL Y vaig sortir.
EDITH Sí, pero no sense ésser vist.
PAUL Oh! per un criat!
EDITH Ja n' hi ha prou per ésser la burla de tots los altres del establiment.
PAUL Ja vaig donarli cinch lluisos

LAURA Figuris que ahir vespre vaig trovarlo dintre del meu quarto!
SERAFI Pero vaig sortirne desseguida.
LAURA Va veurel un criat.
SERAFI Ja vaig dirli que no 'n digués rés.

Plana 30

POULSON ...Je mets une pièce de quarante sous entre le pouce et l'index d'un nègre, il se place á vingt pas, je tire et je ne touche pas le nègre! (á part) Ni la pièce non plus.

POULSON Faig que un negre agafi una moneda ab los dits, se coloca á vint passos, tiro y no toco al negre! (á part). Ni la moneda tampoch.

SR. LLOPQuan no tenia res que fer m'entretenia en treurer á tiros las agullas de ganxo del cap de la meua dona.

Plana 33

PAUL Pascal... avez-vous entendu parler de Pascal?...
BALIGAN Nous avons un Pascal, marchand de vins á Dijon.
PAUL. Ce n'est pas celui-là.

PAUL Pascal... ha sentit parlar d' en Pascal?
BALIGAN A Dijon n' hi ha un, es negociant de vins.
PAUL No es pas aquest.

SERAFI Zola ho diu ab paraulas ben convincents...
AGAPITO Quin Solá, lo betas y fils?
SERAFI No home, l'escriptor.

Plana 34

PAUL Oui... Vous ne pouvez pas vous figurer á quel point je suis heureux quand je revois ma femme après un mois de séparation. C'est chaque

PAUL Sí... Vosté no pot figurarse quina felicitat experimento quan torno á veurer á la meua senyora al cap d' un mes de separació. Cada any,

SERAFI Alló de tornar á casa ab los brassos oberts, alló ben mirat es un' altre lluna!

Francés

TEXT ORIGINAL

année, une nouvelle
lune de miel qui recom-
mence pour nous!

Plana 64

M. LOB. Bien. Mais en qualité
de medecin, vous con-
naissiez l'analyse des
eaux?

BALIGAN Ah! oui! oui!

M. LOB. Que contient l'eau de la
source de César?

BALIGAN L'eau de la source de
César, que contient-
elle?... Elle contient
d'abord de l'eau... (*Au
hasard.*) Puis salicylate
de soude... du bicarbo-
nate oxydé, du magne-
sium de fer... du chlo-
rure de potassium, de
l'acide prussique et un
peu de moutarde.

Plana 67

BALIGAN Mais Vichy peut tuer
votre belle-mère si elle
n'en a pas besoin; si c'est
cela que vous voulez!

PAUL Ah! non!

Català

TRADUCCIÓ

es una nova lluna de
mel que comensa per
nosaltres!

M. LOUB. Bé. Pero com á metje,
vosté coneixerá l'aná-
lisis de las ayguas?

BALIGAN Ah! sí! sí!

M. LOUB. Qué conté l'aygua de la
font de César?

BALIGAN L'aygua de la font de
César, que conté, diu?...
Conté primer de tot,
aygua.... (*Divagant.*)
Després salicilat de so-
sa... bicarbonat oxidat,
magnesia de ferro....
cloruro de potasa, áccit
prúsich y una mica de
mostassa

ESCOLTANT LA SURIPANTA

ERNESTA ...Qué conté?
SRA. PEPA Ja la deu haver anali-
sada?

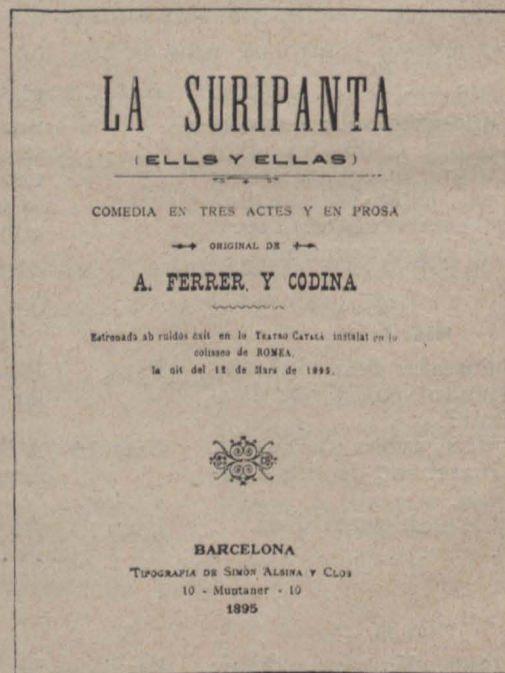
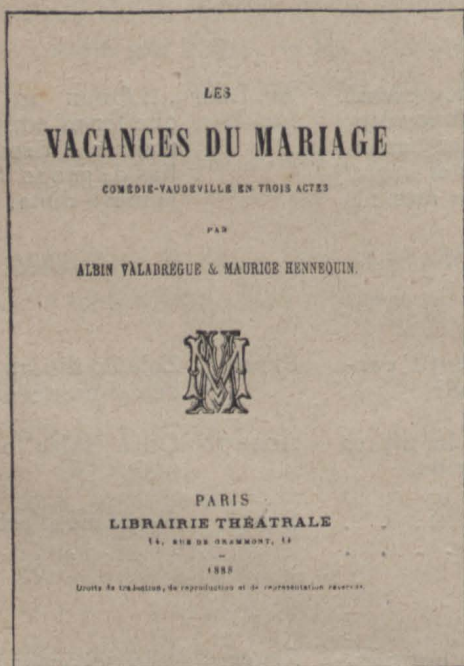
SERAFI (*Apart á D. Agapito.*)
Apa, home, ánimo!

AGAPITO Primer de tot aygua...
(*Divagant*) després mag-
nesia efervescent... po-
tassa... áccit prúsich y
una miqueta de vi.

AGAPITO Pero miris que aquellas
ayguas poden matar á
la seva sogra; que's aixó
lo que vol?

SERAFI Ah! no!

Com á mostra ja ni deu haver de sobras. Vegis ara lo facsímil de las portadas reduhi-
das á poch més d' una meitat.

Y per no pecar més de pesat, creyent haver presentat devant de l'opinió pública un
caudal sobradament importantíssim, acabaré la missió ab algun dato més, que segura-
ment plaurá á n'algú lo sapiguerlo.

Les Vacances du Mariage están traduhidas al italiá, ab lo títul de *Il marito in campagna*, y lo genial Novelli va donarne una representació á Barcelona en lo teatro Eldorado la nit del 15 de Setembre de 1892. Qui suscriu la present hi era.

Y la companyia del mateix artista, en la nit del 14 Febrer de 1894, l' any passat, ve- gin si es fresch, va donarne un' altra representació en lo Teatro Principal. També 'l que suscriu hi hauria anat si no hagués fet llit durant aquells dias.

En quant al exemplar francés, siguié imprés en 1888. Aquí á la Redacció n' hi ha un y segons ell, á París Librairie Théatrale, rue de Grammont, 14; si no 'ls han agotat, ne servirán tants com vulguin. Queda de tots vostés afectíssim y segur servidor

JOSEPH XIMENO PLANAS.

L' acte del diumenge prop passat

Ja es un fet.

Mercés al generós y espléndit llegat del bon patrici (que fou en vida nostre amich) En Rossendo Arús y Arderiu, y de la exacta interpretació que al pensament d' ell han sabut donar los executors testamentaris En Valentí Almirall y En Anton Farnés, Barcelona posseheix desde avuy una joia de inapreciable valor.

La «Biblioteca Pública Arús» es una institució d' aquellas que 's fan aplaudir al primer cop d' ull, pero també es d' aquellas obras humanas, que passat lo entusiasme del moment, quan un abarca tota la intensitat que la fundació entra- nya, las venera ab religiós respecte per lo tras- cendental del pensament que ha precedit á la creació y las aplaudeix de nou ab calor més viu al observar lo talent que ha dominat al acumu- lar en los salons de la casa, aquella ordenada enciclopedia de coneixements útils á tothom, sia quina 's vulgui la especialitat del saber que un anheli consultar al pujar la marmórea escalinata que dona pas y entrada al temple que tantas maravellas guarda en sos altars.

Més de 24,000 son los volums que á l' hora present podem anar á llegir allí los barcelonins y forasters que ab sa visita 'ns honrin, no es pas y tasca d' un sol article detallar la importancia de las seccions especials en que la Biblioteca está repartida, pero es tasca agradable que donarém al llum á dössis, tal com hem comensat ja ab lo article de *Teatro Catalá*.

Corresponia donchs al poble de Barcelona demostrar lo seu agraïment al malhaurat funda- dor Arús y als Srs. Almirall y Farnés per la rea- lisació de la obra per aquell llegada á la poste- rioritat, d' algun temps ensá se mostraba la opinió decidida á fer un acte imponent en significació de la gratitut que en lo cor tothom sentia, y d' aquí va naixer la idea espontánea de crear una Comissió pera aunar las voluntats y donar unitat á la manifestació pública del dia de la cessió al poble, del edifici y Biblioteca objecte d' aquestes ratillas.

Lo TEATRO REGIONAL, amich de tot lo generós y progressiu, va formar en la Comissió mentada delegant un de sos més caracterisats redactors y la obra aná creixent fins arribar á molts de festarse de la manera magestuosa que molts de nostres llegidors hauran presenciât personal- ment ó llegit en los diaris de la localitat.

Del acte realisat lo prop passat diumenje, ne guardarà Barcelona etern recort.

Per la part que 'ns correspon en la organisa- ció, quedem plenament satisfets y donem las gracias més expressivas á quants han contri- buhit al seu lluhiment, demostrant que la ciutat es digna de tenir fills com En Rossendo Arús.

Més de 168 delegats, representants de Corpo- racions polítiques, científicas y recreativas van presentar albums ab sentidas dedicatorias segui- das de milers de firmas; y foren innumerables los grupos de vehins que no formant part de associacions presentaren mensatjes de adhesió suscrits ab profusió de noms.

La professó cívica organizada y que surti á las deu del dematí de la plassa de Catalunya, causa- ba magnífich efecte per lo número de manifes- tants y de sos estandarts.

Tot lo dia, y fins á mitja nit, diferents Socie- tats van cantar devant la casa y lo gran Passeig de Sant Joan presentaba á tot-hora l' aspecte de un inmens formiguer.

Los Srs. Almirall y Farnés poden estar satis- fets de la obra que han dut á terme; lo poble de Barcelona parteix ab ells la satisfacció de la magna empresa realizada y de las manifesta- cions de goig y de gratitut que tributa á la me- moria de Arús, bona part ne fa partícipes als executors de la postrera voluntat del testador.

Ab la existencia de la «Biblioteca Pública Arús» se perpetuará la memoria de son inolvida- ble fundador, pero al recordarlo, acudirán també los noms dels autors de fet, del monument que avuy ja 'ns perteneix.

Nos plau poder acabar consignant que va pen- dre part en la manifestació la població entera de la vila de Hospitalet, igualment agraïda al re- cort y munificencia de En Rossendo Arús y Ar- deriu.—J. BRÚ.

Nota

¡Qué 'm plau veurer las onas encrespadas,
en desfet temporal;
ab son etern brugit, ajegantadas,
batent lo roquerall!...

Mes ¡ay! si al lluny vé una barqueta
d' un pobre pescador,
ardida, desafiant la mar desfeta:
¡no puch menys, que aborrirlas de tot cor!

JOAN RIBAS CARRERAS.

Qué vol dir plagi?

Consultats los més importants diccionaris donan consemblant definició.

Vegis lo text del de Roque Barcia:

Plagiar: Actiu. Usar, comio á propios, conceptos y escritos ajenos.

Plagio: Masculino. El hurto ó apropiación de libros, obras, pensamientos ajenos.

Ara bé, ¿saben á quins cástichs s' exposa el plagiari?

A la recolecció é inutilisació del llibre, si la obra es impresa, y si es teatral á la suspensió de sas representacions, á la imposició de la multa que 'ls tribunals designin y á satisfacer per danys y perjudicis la cantitat que s' estipuli.

UN QU' ENTÉN EN LLEYS.

Carta de Madrid

Juan Leon, drama en 5 actes y en vers, original de Eusebi Blasco, es la última obra estrenada en lo Teatro de la Comedia per la companyia d' en Mario.

Ja feya temps que l' autor de aquesta obra, afiliat al periodisme transpirenaich, volgüent respirar aires nacionals, tenia en lo magí un argument *tout á fait espagnol* y tant caracteristich de la terra dels *garbanzos*, que son protagonista habia d' ésser un torero d' istiu ab tota sa cuadrilla y *monos sabios* y tot.

Blasco, desde París, estaba cansat de saber que en la escena castellana moderna, abundan las pessas del género flamench, quals arguments se basan en l' art de toreijar y en las costums toreras y, á son modo de pensar, lo que faltaba era una obra gran d' aquest género en la que la gent de *coleta* 's mogué d' una manera seria y hasta trágica.

Aixís es que desde sa voluntaria emigració á las riberas del Sena, en lo mateix lloch ahont en altre temps lo duch de Rivas ho habia fet, escrivint aquella maravella monstruosa, titulada: *D. Alvaro ó la fuerza del sino*, qual protagonista es també un torero que té per rival lo fill d' un noble, escrigué Blasco son *Juan Leon*.

En obsequi al espay d' aquest setmanari, omitiré una relació circunstanciada del argument despres que la premsa d' aquesta capital n' ha donat á tota Espanya complerta noticia, copiantne fins escenas escullidas.

Jo no tinch més que fer constar ma pobre opinió sobre 'l drama en conjunt; fent notar en pri-

mer lloch, que malgrat son vistós ropatje lírich, sa cuidadosa *mise en scene* y sa esmeradíssima execució, no pogué lograr un fallo favorable del públich la nit de son estreno.

Y á mon modo de veurer, l' escepticisme del públich naix d' una causa justificada, puig aquest drama que habia de resultar d' una contextura genuinament espanyola, resulta bastarda.

Es un teixit de trama francesa y d' un urdit filat sobre 'l Manzanares. La dama principal de aquesta obra es una noya anfibia. Resulta de carn espanyola y d' esperit cosmopolita. Jo crech que en la realitat de la vida existeixen donas molt lleugeras de caseos y ho tinch per més possible y natural, des que 'l doctor Hoffman, en sa cátedra d' anatomía, després d' haber somés á sas balansas de precisió setanta cervells de dona, declará que la massa encefálica del género femení, es duas unças curta de pes, comparada ab la dels homes.

Lo que no crech es que la dona espanyola, y especialment la madrilenya dels barris baixos, naixi sense cor y sense amor propi com la *Dolores* de *Juan Leon*.

Alguns efectes de bulto, sorprenen inopinadament al espectador, pero per sa falta de preparació, conspiran contra la verosimilitud dels fets. La catástrofe final, es motivada per un excés inconcebible de delicadesa, no sols en un torero, sino en la persona més sensible y de sentiment més exquisit, puig solsament per *lo que dirán*, lo protagonista se fa matar á dretas per un toro. Y ben clar se veu que l' autor sacrifica al torero, per presentar un quadro final, rich en composició plástica, pero pobre de motiu.

També resulta anacrónich aquell contacte íntim entre la grandesa d' Espanya y la *chulapería*, per ser la época del drama, la actual, puig l' autor, desde París, no ha tingut en compte que las cosas han cambiat desde la mort d' Alfons XII, qual rey era amich de reunir á certas horas, en son palau, á Juan Breva y á tota aquella *flamenquería* de *cantaoras* y gent d' aquesta casta. Avuy, ni la familia real, ni la noblesa, intiman ab gent tan baixa.

Lo drama té alguns quadros ben dibuixats y bellesas de detall.

Mario ha fet un *picador* que recorda aquell *tio Varillas* tant célebre anys enrera en Barcelona. Thuiler en son paper de protagonista, ha defensat la obra á capa y espasa y la senyoreta Cobeña, no ha trobat defensa possible en son repugnant paper de *Dolores*.

Y faré punt final, sentant aquella tradicional frase del poeta italiá: *Non ragionar di lor...*

A. B.

Survey de fora

GRANOLLERS. — Cada día va prosperán en lo des-
empenyo d' obras dramáticas la companyia d' aficio-

nats que actúa ab verdader éxit en lo teatro de «La Union Liberal».

Durant los dias 17, 19, 24 y 25 del corrent mes la referida companyia ha representat ab molt ajust diferents obras catalanas de reputats autors y també alguna de castellana. En la execució de *Las joyas de la Roser*, *Un jefe de la Coronela*, *Las tres alegrías*, *Cura de moro*, *Sense argument* y *Cástor y Polux*, han estat de vritat 'ls aplausos donats á la estudiosa y ben dirigida companyia. Pocas vegadas s' ha vist que companyias d' aquesta naturalesa obtinguessin tan senyalat y meregut éxit com han obtingut en las representacions donadas durant aquets dias.

Altre volta felicito á la Sra. Boix y Srs. Pujol, Davi, Puig, Rovira, Albareda, Renom, Capella y Canellas per lo bé que s' han portat en sos respectius papers.

En lo teatro del Casino s' han posat en escena en los dias 17, 19 y 24 diferents obras castellanas (sarsuelas) y en lo programa del dia 24 hi figuraba la pessa en un acte *Celos de un Rey*, que per cert fou molt ben representada per los Srs. Esplugas, Eras y Gutlerres, acompanyantlos regularment la Sra. Pinós y García.—C.

SANT CELONI.—S' hi doná diumenge últim una representació del drama *Lo timbal del Bruch* y la pessa *Lo polisson*.—J.

Novas

Lo número passat siguié llegit ab molt interés; la prova es que deguerem procedir á una segona edició sense folletí.

Lo present número está previst que ha d' ésser objecte de un may acostumat privilegi de curiositat, per lo qual havem triplicat lo tiratje.

En ell se reparteix lo tercer folletí de *Lo Diner*, quina comedia quedarà completada ab los dos números vinents.

Al Novetats han sigut rebudas ab lo mateix éxit del any passat, las representacions de *Jesús de Nazareth*.

A la carta que havem rebut, firmada per *Un lector de LO TEATRO REGIONAL*, podem contestar, que ab molt gust li donarem las noticias que desitja adquirir, pero personalment, tota vegada que l' assumpto es un xich estens y ja no es d' interés públich.

Ha sigut contractat per una de las empresas teatrals de Sevilla, lo notable artista Fregoli.

Dimecres se verificará en lo Teatro Romea, lo benefici de un dels fills de D. Joseph O. Molgosa, persona de grans simpatias en nostre ciutat, per quin motiu no es estrany se vegés lo teatro extraordinariament concorregut.

La companyia infantil Bosch, que actúa en lo Circo Equestre, ha posat en escena aquets últims dias la bonica sarsuela *El Húsar*, quin desempenyo ha surtit acabadíssim.

S' ha publicat l' exemplar del monólech *Héroes del Bruch*, original de D. Francesch Pradell y Pujol. Se ven en aquesta Administració, al preu de dos rals.

Durant las últimas festas, y segons nostras noticias, s' han representat: en la Societat «Dinorah», *Lo joch dels disbarats* y *¡Tot per las donas!*; en lo «Marqués de la Mina», *Un cop de cap y Campi qui juga*; á la «Flora», *La monja enterrada en vida*; en l' «Orfeo Catalá», *L' amor es cego* y *La sala de rebrer*, y en la «Cupido», *Cura de Moro* y *Lo primer dia*.

Dilluns en lo «Niu Guerrer» se celebrá escullida vetlla donant audició á n' alguns trossos de ópera.

Sigueren objecte de grans aplausos per son bon gust y bona veu lo tenor D. Joseph Baristany, lo Sr. Carre-ras y D.ª Anita Ferrer.

La direcció molt acertada á carrech de D. Joseph M. Comella.

Queda suspés lo *Concurs Perenne*, fins á nova ordre.

En lo número vinent donarem las explicacions degudas que tal determinació mereix.

A més d' altre original important que ha quedat sense poguer publicarse, degut a la extensió del assumpto d' alt interés que 'ns ocupa, s' ha trovat en aquest cas la ressenya d' estreno de algunas obras catalanas.

Surtiran al número vinent.

Cul de sach

Al públich al acabarse la funció:

—Apa noya, aném que ja s' ha acabat.

—¡Y ara! ¿qué enrahonas?... no has sentit que aquells han dit que anavan á París.

—Bé, vaja dona; ¿no veus que tothom se 'n vá?

—¡M' agrada!... aixís sí que no sabrem que hi han anat á ferhi á París...

Ha quedat terminada la traducció al catalá de la bonica producció francesa *Les Vacances du Mariage*.

Lo trevall ha estat á cárrech de D. Joseph Ximeno, qui l' ha batejat ab l' apropiat títol de *Campana matrimonial*. Provablement se representarà aviat en un de nostres teatros, ab la deguda autorisació dels autors.